

Fay Hattındayız-1

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor?" (65.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Dünya küresinde deprem sıkıntısına neden olacak bölgelere fay hattı deniyor. Bizimkisi bilimsel bir tarif değil elbette ama anlayabildiğimiz, deprem olma ihtimali taşıyan bir bölgenin kastedildiğidir. Bu durum o bölgelerde yaşayan devlet adamları ve sakinler için bir bilgilenme ve tedbir almayı da beraberinde getirir.

Allah Teâlâ dünyayı bizim için yaşanacak bir yer kılmış ve selli, afetli, yangınlı, depremlı bir yer şeklinde yaratmıştır. Beşere tedbir almayı ve binalarını sağlam yapmayı da öğretmiştir. Bizleri Müslüman olarak yaşamak için dünyaya gönderen Rabbimiz, Müslümanlığımızın da tıpkı dünya toprağının fay hatları olduğu gibi birtakım fay hatları taşıdığını işaret etmiştir. Nasıl ki coğrafyanın bir fay hattı vardır ve böyle bir yerde yapılacak binalar belli ölçüleri karşılamadan yapılırsa insanın hayatına mal olur, aynı şekilde Müslümanca yaşamaya karşı da Allah Teâlâ isteyerek ve bize de haber vererek fay hatları oluşturmuştur. Bunlara 'fitneler' deniyor.

Fitneler, tıpkı bilim adamlarının deprem bölgelerindeki fay hatlarını keşfedip o bölgede dikkatli olunmasını tespit etmeleri gibi, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem tarafından bütün Müslümanlar'a keşfedilmiştir. Bunlar yabancı bilgiler değildir. Müslüman olarak yaşayabilmemizin, Rabbimize öyle kavuşabilmemizin ve en başında da Allah'ın bir lütfu olarak Müslüman olabilmemizin ancak fitnelere karşı kendimizi hazırlamamızla, olmadan önce tedbir alıp olduktan sonra da dikkatlice yaşamamızla mümkün olabileceğini yüzlerce hadiste buyurmuş, bundan önce de Allah Teâlâ çok sayıda ayetinde bunları haber vermiştir.

Depreme karşı bilgisi olmayan birinin bir felakete yakalanması gibi şeytanın önümüze çıkaracağı fitnelere karşı bizler de Müslümanlığımız açısından tuzağa düşmüş oluruz, fitnelerden haberdar olmazsak.

Müslümanlığımızın nasıl yaşanacağını incelerken sürekli dış düşmanlarımızı gündeme alırız. Süper güçler bize saldırmaktadırlar da Müslümanca bir hayatı bu yüzden yaşayamıyoruz diye düşünebiliriz. Bu haksız bir tespit de değildir. Ancak bu aynı zamanda, yalnızca kanserin hastalık olduğunu, başka hastalığın bulunmadığını söylemeye benzer. Rabbimizin razı olacağı bir Müslümanlık yaşayamıyor olmamızdaki tek engel ümmet-i Muhammed'in dış düşmanları değildir. Allah'ın bizim için fay hatları gibi hazırladığı fitnelere hazırlıksız durumdaki bir nesil Müslümanlığını İslam'ın hak ettiği biçimde hiçbir zaman yaşayamaz ve böyle bir Müslümanlık zaten cennete ulaştırmaz.

Öyleyse dünyanın dönüşündeki düzeni Allah'ın yeryüzüne yerleştirdiği fitneler açısından görmeliyiz. Rabbimiz mesela "çocuklarınızı ve eşlerinizi sizin için fitne olarak hazırladık" buyurur, Müslüman da namaza abdestle hazırlanır gibi Müslümanca hayata fitnelere karşı tedbir olarak hazırlanmazsa kabahat kendisindedir. Allah Teâlâ, kullarını tuzağa düşürmemiştir. Fitneler karşımıza hiç yoktan çıkmış degillerdir.

Fitnelerle imtihan, mümin olduğunu söyleyenler içindir. Pehlivan olduğunu söyleyen mindere çağrılır, seyircileri kimse davet etmez. Mümin nesiller 'lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah' diyorlar ve dünya toprağında Müslümanca yaşayıp âlemin yörüngesini İslamlaştırma gayreti taşıyorlarsa bu hedef iddia ile gerçekleşecek değildir, ispat ile gerçekleşecektir. Bu ispat da Allah'ın önümüze koyduğu imtihan sahalarını, barikatları ve barajları aşarak mümkündür.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, hazırlıksız yakalanacağımız fitnelerin bizi kısıvrak kuşatacağının bilgisini vermiştir. Ashab-ı kiram bu bilgileri naklettiği, Buharî ve Müslim gibi ulema da onlardan alarak tevatür düzeyinde bize ulaştırdığı için bu hususta ne şimdiye kadar ne şimdi ne de

şimdiden sonraki nesiller için bir mazeret kapısı bırakılmış değildir. Hiçbir nesil, tuzaklardan haberdar olmamasını mazeretlendirebilecek değildir.

Fitneler büyüdükçe kazanç da büyür. Yüz metrelik kulvarda koşan bir yarışçının kazandığıyla bin metrede yarışan kişinin kazancı aynı olmaz. Ashab-ı kiramdan yani ilk nesilden beri ümmet-i Muhammed'in fitnelere imtihanı, dozajını artırarak devam eder. Biraz sonra sayacağımız fitnelerin her biri, bugünden yüz sene öncesine göre dahi çok daha ağırdır. Yüz sene sonrasında da günümüzden çok daha ağır olacaktır. Çünkü çığ aşağı doğru yuvarlanmaya başlamıştır. Bunun en büyük ispatı, Efendimiz aleyhisselamın kendi hakkında "kıyametin ilk alameti benim" buyurmasıdır.

Zira Peygamber'imiz aleyhissalatu vesselam, ahir zamanın peygamberi olması hasebiyle insanlık onun gelişimi zirveye tırmanmıştır ve vefatı da zirveden yuvarlanmanın başlamasıdır. İnsanlık metre metre aşağıya inmektedir, en aşağıda kıyamete gelinecektir. İlk yuvarlanmaya başladığı zamanda çığın büyüklüğü de ezme gücü de bir kat ise şimdi çok daha büyümüş, ezme gücü kat be kat artmıştır. Bugünden sonra da ezdiklerini daha ağır biçimde ezecektir. Bugün 'kadın' fitnessi veya dinin garipliği fitnessi yaşıyorsa bundan yüz sene sonra çığın aldığı mesafe dolayısıyla bunlar daha ağır yaşanacaktır. Ve elbette bu imtihanları bugün kazananlar sözgelimi on sevap kazandıysa bugünden yüz sene sonra on ikidir, on beştir.

Bir Müslüman üç baraj aşarak yarış kazanırsa beş baraj aşanla aynı tutulmayacaktır. Çünkü Allah Teâlâ, Tövbe suresinin 120. ayetinde iyilikleri zayıf etmeyeceğini buyurmuştur:

إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

İstanbul'da yaşamak bakımından ele alsak, şehrin fethedildiği ve Fatih Sultan Mehmed'in İstanbul'da şeriat kurallarının hükümlerini ilan ettiği zamanlarda burada bulunan bir gencin hangi fitnelere muhatap olduğunu düşünürüz? En büyük fitne belki Bizans casusluğu yapma tehlikesi olabilirdi ve buna bulaşmaya cesaret eden de zaten kaç kişiydi? O günden beş yüz sene sonra aynı İstanbul, mahremiyet ölçülerinin sokakta rezilleştirildiği, Hıristiyanlar'ın o dönemden daha rahat olup misyonerlik çalışmaları yapabildiği, internetin kulaklara değil gönüllere dahi girdiği zamanın gençlerine Fatih döneminden elbette daha büyük ağırlık taşımaktadırlar. Bugünkü ihsan mücadelesi ve iyi insan olma azmi o günün kim bilir kaç katıdır.

Ortada duran aynı hedef, Arş'ın gölgesine aday olma gayreti, bugün çok daha zordur ve yarının bugünkünden çok daha zor olacağının işaretleri açıkça izlenebilmektedir.

İşte bu sebeptendir ki fitnelere dair birikimimiz muhakkak olmalıdır. Kendimizi namaz için abdestimizin bozulup bozulmadığıyla incelediğimiz ve şüpheye düştüğümüz (çünkü abdestimiz yoksa namazımızın olmayacağını biliriz) gibi Müslüman genç hanım efendiler ve delikanlılar da fitnelere karşı kendilerini test etme şuru geliştirmelidirler. Bir vakıfta çalışan görevli kardeşlerimiz dahi çalıştıkları yerin fitnelere karşı hazırlıklarının ne durumda olduğunu vakfın projeleri üzerinden düşünmelidirler.

Bu yapılmadığı sürece **yalnızca çocuklara Kur'an okutan, genç kızlara başörtüsü dağıtan projeler seviyesinde kalmakla ümmet düzeyinde iş yapılmış olmaz. Şayet ümmet mantığıyla düşünmeyip 'namazımızı kılıyoruz, bize yetiyor' seviyesinde kalırsak şeytan dünyayı kafamızın üzerinde öyle bir çevirir ki bu topacın iğnesinin deliğinde kendimize anca yer bulabiliriz.**

Ümmet olmak bir dünya siyaseti üzerinden Müslümanlık yaşamaktır, geçmişle uzun asırlar sonrasında geleceğinin ortasında olduğunun şuruyla yaşamaktır. Müslümanlar sivil toplum örgütlerini bunun için kurarlar, halifeli toplum mücadelesi bunun için yapılır. Herkesin tespihini alıp kenara çekildiği ve üç sayfa Kur'an okumakla dünyanın düzeleceğini umduğu bir formülde gelinecek nokta, korkarız ki bugünkünden de aşağı olacaktır.

Zamanında alınmayan tedbirlerin felaket getireceğini unutmak gaflettir. Müslümanlar bundan yüz elli sene önce, halifelğin topraklarımızdan çıkarılıp halifenin sürgün edileceğini, ezanların yasaklanabileceğini hayal etmemişlerdi. Padişahımızın her şeyi çözeceğini zannedecek derecede gaflet vardı ama İslam bal gibi de sürgün edilebildi! Ve değil şeriatın kendisini toptan istemek, şeriata ait bir meseleyi, mesela kadınlara ait bir hükmü istemek idamlık suç olarak görülüp kabahatmiş gibi bütün dünyaya lanse edilebilmektedir, hâlâ.

Müslümanlar çocuklarını Paris'e, Londra'ya gönderip kendi dinlerini oradan öğrenmiş hâlde döndüklerini gördüklerinde yapacak bir şey bulamamışlardı, fay hatlarının üzerine katlar yüksekliğinde apartmanlar dikmekti bu. Bizler bugünkü Müslümanlar olarak onların neden tedbir almadıklarını konuşuyorsak yarınki nesiller de internet fitnesine karşı yapılabilecekler hususunda örnek projeler niçin geliştirmediklerimiz üzerine bizleri en iyi ihtimalle, hayırla yâd etmemek seçeneğiyle zihinlerinde yargılayacaklardır –beddua etmezlerse...

Zira bugün için üzerinde projeler geliştirip nasıl hayra yönlendirilebileceğini enine boyuna tartışmadığımız internet fitnesi bundan belki on sene sonra anca köylülerin kullandığı seviyede bir buluş olarak kalabilecek, çok daha farklı ve interneti geride bırakacak seviyede bir şey onun yerine yerleşebilecektir. Tıpkı bundan yirmi sene önce İstanbul'da bir eve masa telefonu almak için beş sene sıra beklemeye değer bulunup hakikaten de o kadar bekleyip alınması ama şimdi kimsenin evinde masa telefonu bulunmaması gibi. Telefon alan birinin evine 'hayırlı olsun' ziyaretine gidilmesi bundan hepi topu otuz sene önce gerçekleşiyordu. Şimdi bu çoktan hatıraya dönüştü, telefon çocuk oyuncuğuna döndü bile. Bundan otuz sene sonra gelecek insanlar da herhâlde bizler için 'bunlar ne geri insanlarmış ki akıllı telefon dedikleri şeyleri kullanıyorlarmış' diyeceklerdir.

Bizim vazifemiz, teknoloji nimetinden istifadenin yanı sıra bu anın ve bundan sonrasının Müslümanca nasıl yaşanabileceği, dinimizi bu gelişmeler karşısında ezdirmemek -hatta yüceltmek- için neler yapabileceğimizdir. Aksi takdirde Rabbimizin huzurunda hesabını veremeyeceğimiz bir hata işlemiş oluruz.

Kur'an-ı Kerim açık bir şekilde, "sizden öncekileri fitneye uğrattık, sizi de uğratacağız" buyuruyor. Bunun gerçekleşme sebebini ise kimin gerçekten mümin, kimin ise kâğıt üzerinde iman sahibi olduğunu görmek şeklinde açıklıyor:

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ

"Sizi fitnelerle imtihan edeceğiz ve kim gerçek mümin, kim ise yalan söylüyor, Allah muhakkak bilecektir..."

Şayet Allah Teâlâ, kullarından herhangi bir bölümünü namazı güzel kıldıkları, başka işleri iyi becerdikleri türünden bir sebeple imtihandan ve fitneden muaf kılsaydı bu grup ashab-ı kiram olurdu. Cihadın âlâsını başarmışlar, infakın en iyisini yapabilmişlerdi. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem sadakatte rakipleri yoktu. "Allah onları beğendi" ayeti onlar hakkında inmişti.

Buna rağmen fitne onları da buldu. Üstelik beğenilmelerinin oranı çok yüksek olduğundan, fitne de önlerine dev dalgalarla geldi.

Kur'an-ı Kerim'de 'fitne' ve 'imtihan' kelimelerinin geçtiği ayet sayısı pek fazladır. Hatta İbrahim aleyhisselam hakkında, 'halilullah' sıfatına layık görülmüş ve Resûlullah aleyhisselamın dedesi bir peygamber dahi Bakara suresinin 124. ayetinde "Rabbi, İbrahim'i belaya düşürdü" buyrulmuş imtihan edildiği zikredilmiştir:

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ

Fitneler ve imtihanlardan İbrahim aleyhisselam bile muaf tutulmadıktan sonra hangi neslin Müslümanları kendilerini bundan uzak veya durumlarını iyi görebilirler? Bu gafletin ta kendisi olurdu. Öyleyse müftülerden vakıf başkanlarına, Müslümanlar adına yazıp çizenlerden sorumluluk altındaki her Müslüman'a hepimizin vazifesi yalnızca elif cüzü veya ilmihâl öğretmek değildir. Fitnenin dijital hâle geldiği bir zamanda ümmet adına iş yapan kim varsa herkesin, dünyadaki hâkimiyet ve insan varlığı hakkındaki Müslüman emelleri için yapacakları projelerdeki negatif görüntüleri gidermek için alınacak tedbirleri konuşması gerekir. Fitnelerin neler olduğu ve karşısında neler yapılabileceği konuşuluyor olmadıkça, 'İslamî' denince hiçbir çalışma İslamî vasıf kazanmaz.

Şeytanın karşımıza getirdiği onca fitneler ve olanca coşmuşluğuyla tehlikeler varken bunlara karşı tavrımız cılız kalırsa buna İslam diyemeyiz. Patlayan bir borudan su sızarsa bunun altına kova konulur, doğru ama taşan su Kızılırmak ise bunu da kovayla mı karşılayabiliriz? Çatıdan damlayan suyu kovayla-havluyla biriktirebiliriz ancak büyük bir su kaynağı taşıdığı zaman alınacak önlem bu kadar mıdır?

İstanbul'a bundan yüz sene önce gelen birinin göreceği en fazla, Kâğıthane'de debdebeli bir kıyafet ve uzun etekli iki kızdan ibaret olurdu. O zamanın yaşlıları bu tip birkaç duruma 'rezillik' diyorlar, bu yüzden gökten başlarına taş yağacağını düşünüyorlardı. Aynı kıyafet bugünün kızları tarafından tesettür diye giyilse rahmet okutur. Şimdi tesettürün bile gençleri kışkırttığı bir nesne olarak kullanıldığı zamandayız. Baraj dolduracak çapta bir sel üzerimize doğru gelmektedir.

Mesele artık sadece Kur'an'ı çocuklara öğretmek veya sabah namazından dağılmadan önce Haşr suresinin son ayetlerini okumaktan ibaret değil. Damlaları bardakla-kovayla önlemek mümkün değildir. Gelen seldir! Müslümanlar'ın genel kitlesi çocuğunu imam-hatibe gönderdiğinde dertlerinin bitmiş olduğunu düşünebilir, lâkin biz tek başımıza İbrahim olmak mecburiyetinde de kalsak, Rabbimizin Kur'an'ında İbrahim aleyhisselamı örnek göstermesinin hikmetini anlayarak hareket etmeliyiz. Kimse yoksa biz olmak zorundayız. Resûlullah aleyhissalatu vesselamın akidesini, şeriatını ve ahlakını söndürmemek uğruna tek başımıza da olsa yaşamak görevimizdir.

Müslümanlar ve Müslümanlar'ın vakıfları bu kapasitede değil, zekâtları toplayıp kendi kafalarına göre çalışma yapıyorlar ve ümmetin dertleriyle yol almıyorlarsa o zaman onları da bir kenara bırakmalıyız. Tek başımıza, ikinci bir kardeşimizi bulursak onunla, on kişi olursak onlarla hazır olmalıyız ve ümmetimizin boynunu büktürmemeliyiz.

Önümüzde duran fitnelerin neler olduğuna ve bu fitnelere karşı neler yapmamız gerektiğine, tedbirlerini nasıl alacağımıza odaklanalım.

Fitneleri nefes nefes yaşayan gençlerin, bu fitneler hakkındaki çözümleri yaşlılardan beklemleri temeldeki en büyük sorundur. Bu, bu toprakların Sultan Fatih'inin kafasına, Üsâme bin Zeyd olmaya ters bir mantıktır. Baliğ olmak, Allah'a muhatap olmak demektir. Dünyada namazdan büyük bir sır yoktur ve namaz 15 yaşında bir delikanlının hak olarak kullandığı bir nimettir. Namaz miracına muhatap olan bir delikanlı bu ümmetin hangi derdine muhatap olamaz artık?

'Allah' diyen tek bir kişi varken kıyametin kopmayacağını buyuran Resûlullah aleyhisselamın sözlerinden anlayabiliyoruz ki, şeriatının tamamı için kendini ortaya atan gençler, aynı zamanda dünyanın çivisi olmak vazifesini icra etmektedirler.

Düşüncesi çocuk ve küçük kalmış bir insanın 80 yaşında olmasıyla 18 yaşında kalması arasında bir fark yoktur. Ümmetimizin büyük adamı olmak yaşla değil idrak ve basirettir. Bunun için her bir mümin genç ve hanım kız, o varken Rabbinin şeriatının mahcup edilemeyeceğini, şeytanın hiçbir fitnesini onun üzerinden aşip götüremeyeceğini kalbinden söyleyebilmelidir.

Haramlar ve fitneler bugüne büyüyerek gelmişlerdir, yüz sene sonra da bugüne rahmet okuyor olabiliriz. O zamanın Müslümanları, bugün yaşayan bizlerin zamanı için 'ne kadar rahatmışlar'

şeklinde bile düşünebilirler. Öyleyse bu zamanın Müslümanları olarak, kitlesel bir hâlde o zamanın Müslümanlarına örnek olacak projeler ve tavırlar üzerinde kafa yormalı ve erimeme örnekleri ortaya koymalıyız.

- 1- Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, dinin (İslamiyet'in) garip başladığını, sonra zafere ereceğini, sonra tekrar garipleşeceğini, bir kere daha zafere erip yine garipleşeceğini; bu garipliğin bir mevsim gibi ümmetimizi dönem dönem bulacağını, İslam'ın daima virajsız ve rampasız ilerlemeyeceğini haber vermiştir.

Dolayısıyla Müslümanlar'ın, camilerde bile Müslümanlığın şeriatının konuşulmadığı garipliği bilmesi lazımdır. Ancak bu gariplik ebedî de değildir. Bir dönemdir ve Allah'ın izniyle kış geçip karlar erir, bahar gelip kardelenler toprağı yemyeşile boyarlar. Aksi düşünceye kapılmak, hilafetin nasılsa gittiğini ve topraklarımızda bir daha var olamayacağını düşünmeye, yeşil sarığın yerine kasketi geçirip çocuklarını da Kur'an'dan uzak tutmakta sakınca görmemeye sevk olmaktır.

İslam'ın bir gün garip olacağını haber veren Resûlullah aleyhisselamın mucizesi gerçekleşmiştir.

- 2- Müslümanlar'ın içinde bile akide problemlerinin olacağını, bir grup Müslüman'ın kaderi inkâr edeceği haber verilmiştir.

Allah'ın zatı ve melekler hakkında laubalilikler olacağı dahi haber verilmiş, fitnenin çıkacağını söyleyerek hazırlıklı olmamız istenmiştir. Hilafetin kaybolacağı da haber olarak yüzyıllar öncesinden önümüzdedir. Bunlar Peygamber aleyhisselatu vesselamın mucizevî ikazlarıdır.

Öyleyse İslam'ın garip kalacağından haberdar olmamız gibi akidemizde sulanmaların yaşanacağından da haberimiz olmalıdır. Biri çıkıp kadere imanı cami kürsüsünden inkâr ettiğinde bu bakımdan bir şaşkınlık yaşamamak lazımdır. Ashab-ı kiramın rüyasında görse ürkeceği konuları Müslümanlar üstelik din dersi kitaplarında, imam-hatip müfredatında büyük bir rahatlıkla yazabiliyor, okuyabiliyorlar ve hatta ilahiyat fakültelerinde doktora tezleri yayınlanıp imanın şartlarıyla ilgili fiskoslar üretilebiliyor.

Resûlullah aleyhisselam bu fecaatleri haber vermiştir.

- 3- Günahlar resmîleşeceğini Resûlullah aleyhisselatu vesselam haber vermiştir.

Ümmet-i Muhammed'in namazlar kıldığı şehirlerinde insanlar uluorta zina edecekler ve Müslümanlar bunu ayıplamayacaklar bile. "Yapma böyle!" diyen dahi olmayacak. Faizin resmîleşeceğini, rızkın haramlığından rahatsızlık duyulmayacağını, insan öldürmenin o derece yaygınlaşacağını ki birine başkasını neden öldürdüğü sorulduğunda "ne bileyim, öldürdüm işte" diye cevaplayacağı kadar insan öldürmenin ucuzlayacağını haber vermiştir.

Ana-babaya asi olmak Müslümanlar'ın arasında dahi yaygınlık kazanacak en ciddi günahlardan biri olduğu hâlde umursanmayacaktır.

- 4- Dünyevîleşme nefes nefes içimize girecektir.

Resûlullah aleyhisselam, ümmetinin açlık çekmesinden korkmadığını fakat dünyanın yeşilinin cazibesine aldanmamızdan korktuğunu haber vermiştir. Dünya için birbirini kıracak müminlere hazırlıklı olmamız istenmiştir. Dünyevîleşme bizi ansızın yakalamış değildir; bunu şeriatımızın yerine başka sistemleri kabul ederek, sinsice yerleşen sekülerliği bireysel veya toplumsal bazda tasvip ederek, 'dünya için yaşayan ama ahirete de iman eden' türden Müslüman olma hastalığına sessiz kalarak zaten karşılamıştık...

- 5- Müslümanlar'ın Kur'an'ı, hadis-i şerifleri, fıkıhı kullanarak gruplaşmaları haber verilmiştir.

Bir, beş, on değil; uç noktalarında yetmiş iki grup olmaktan haber verilmiştir. Yetmiş iki ana gruba bölünüp bunların da yüzlerce frekansa ayrılacağı haber verilmiştir. Sahte paraya aldanmayan Müslüman'ın hocanın sahtesine aldanması koca bir safıktır ve melekler bu durumun mazeretlerine inanmazlar.

6- İlim insanları Allah'tan soğutacak bir araç hâline gelecektir.

Matematik Müslümanlar'ın indinde geliştikçe camiler boşalmaktadır. Biyolojide ilerledikçe şeriata sarılmaları gerekirken Darwinizm'in doğruluğunu konuşur oldular. Hatta tefsir okumaları bile laubalileşme sebebi olabilmıştır. İster şeriat ister fen ilimleri olsun, ilimlerin bizi Allah'a doğru koşturuyor olmaları lazımken baktık ki bir fitne olarak karşımızdadır. Diploma uğruna din-iffet satmak da budur.

Hâlbuki ilim Allah için ve Allah'a götüren bir şey olmalıydı. Ashab-ı kiram bir ayet öğrendiğinde Arş-ı Âlâ'ya bir adım daha yaklaşmışlar, iki ayet bilince iki adım yaklaşmışlardır. Biz ise bildiklerimizi nefsimizi şımartmak için kullanıyoruz. 'Tefsir uzmanı' kişi camiye namaz için gelme ihtiyacı hissetmiyor. Allah'ın kitabı üzerinde senelerdir çalışma yapıp kitaplar yazan bir insan, o kitabın içindeki emirlerle ve yasaklarla ilgilenmiyor.

Aslında öyle olmayan ilim, bir fitne hâline gelmiştir.

7- Belalar yağmur gibi inmekte, yağmur dahi rahmet olmaktan çıkıp musibete dönüşmektedir.

Depremler, yangınlar, kazalar, kavgalar artmıştır. Yirmi senedir aynı şirkette ortak olabilmış üç kardeş, müzeye konacak kadar kıymetli hâle gelmiştir. İnsanlar bir arada duramaz olmuşlar, devlet de insanları belalara karşı sigortalayan mekanizma diye anlaşılır hâle gelmiştir.

Bu fitneyi de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem haber vermiş, depremlerin çoğalacağını ve afetlerin büyüyeceğini buyurmuştur.

8- Deccal fitnesi de gelecektir ve bunu hiçbir şekilde önlemek mümkün değildir.

Ümmetimiz, Deccal'in çıkacağı bir zamanı yaşamaktadır. Bugün, yarın veya bin sene sonra; bunu Allah'tan başkası bilmiyor fakat bilinen odur ki illa gelecektir.

Deccal; sağ elini açtığında insanlara cenneti, sol elini açtığında cehennemi gösterebilecek biri olarak tarif edilmektedir. Bunu biz bir mecaz şeklinde de anlayabiliriz, Peygamber aleyhisselam haber verdiği göre gerçekten öyle olacağını da düşünebiliriz. İnsanlara cennet kazandırmaktan söz ettiği şey ebedî cehennem, cehennem olarak gösterdiği de ebedî cennet olacaktır. İmanı zayıf insanlar cennet diye gösterilene koşarken cehenneme yuvarlanacaklardır.

Bu fitneye karşı bütün peygamberler kendi ümmetlerini uyarılmışlar, Peygamber Efendimiz aleyhisselam da ashabını ikaz etmiştir. Ashab-ı kiram, sanki Deccal yarın çıkacakmışçasına hazırlıklı olmuşlarken şimdinin Müslümanları bunları 'birtakım abartılı ifadeler' olmaları sebebinin ileri sürerek pek rahat karşılamaktadırlar.

Bu da ayrı bir fitnedir. Bunun karşısında neler yapılabileceği de ayriyeten ele alınacaktır.

9- Ölüm fitnesiyle şeytanın insanları tam ölüm anında Allah'a kulluktan kopmuş, İblis'in yöreğine girmiş biri hâline getirmesi de ayrı bir tehlikedir.

Onlarca sene Kur'anlı bir Müslüman olarak yaşayıp ölüm anında Kur'ansız hâle gelmek bu fitnenin özüdür. Resûlullah aleyhisselam bunun içindir ki son nefesten önce kazma-küreği elimizden düşürmememiz gerektiğini, rehavete kapılmamayı bize tavsiye etmektedir. İblis son nefese kadar bizimle uğraşırken bizim son beş senemizi gevşek bırakmamız akıllıca olmaz.

Bu fitneler genç-yaşlı, sivil-resmî bütün Müslümanlar'ın ortak derdidir. Her Müslüman bunlara dikkat ederek yaşamalıdır.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.